

N:o 87.

*Af Herr **Lars Ersson:** Om ändring af 7 § af Kongl. Jagtstadgan.*

Det är nästan omöjligt för hvarje mindre jordbrukare att anställa jagt för förföljande af rofdjuret räf, hvilken gör så betydlig skada på så väl matnyttigt villebråd som mindre hemdjur, enär detta djur vid uppjagandet vanligen utsträcker sin flygt till en half, om ej en mil. I Kongl. Maj:ts jagtstadga af den 21 Oktober 1864 finnes ej rofdjuret räf upptaget ibland de andra skadedjuren, som få skjutas på andras mark, utan att förut vara sårade. Björnen och vargen blifva lyckligtvis allt mera och mera sällsynta, men räfvén återigen förökar sig årligen, emedan Kongl. jagtstadgan beskyddar honom. Räfvén har på de senaste åren i en förvånande grad ökat sig i min hemort, och sannolikt likaså på andra ställen, under det våra gässkockar och antalet af våra höns blifvit i en lika förvånande grad mindre. Får räfvén fortfarande så husera som han hitintills gjort, torde villebråd, kycklingar och gåsungar blifva temligen sällsynta.

Jag vågar därför vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta, att 7 § i Kongl. jagtstadgan måtte få följande förändrade lydelse:

Drifver någon upp djur å egen mark eller der han eger lof att jaga, hafve rätt att jagten in på annans egor fullfölja, om djuret förut är såradt; så ock att behålla detsamma, om det fälles. Är det björn, varglo, räf eller jern, som jagas, vare lag samma, äfven om djuret förut icke blifvit såradt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

Lars Ersson.